

Sygn. akt III CZ 51/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. R. i in. ,
przeciwko K. Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej
o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę o podziale spółdzielni,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 listopada 2013 r.,
zażalenia strony pozwanej
na wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 kwietnia 2013 r.,

uchyla zaskarżony wyrok.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013 r. Sąd Apelacyjny uchylił wyrok Sądu Okręgowego w N. z dnia 30 listopada 2012 r. w sprawie z powództwa [...] przeciwko K. Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej, o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę o podziale spółdzielni.

Orzeczenie zaskarżyła pozwana, która wniosła o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że w ramach rozpoznania zażalenia na orzeczenie uchylające wyrok, wniesionego na podstawie art. 386 § 4 k.p.c., Sąd Najwyższy kontroluje, czy w sprawie zostały spełnione przesłanki z tego przepisu uzasadniające uchylenie wyroku sądu I instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. Wbrew ocenie żalącego, w ramach tego postępowania brak jest podstaw dla weryfikowania stanowiska sądu II instancji w przedmiocie wykładni przepisów prawa materialnego stanowiących podstawę orzeczenia w sprawie.

Tym niemniej, mimo błędnej konstrukcji zażalenia należy je uwzględnić, gdyż w sprawie nie wykazano podstaw dla uchylenia wyroku Sądu I instancji. Sąd Apelacyjny nie wyjaśnił wyraźnie przyczyn uchylenia wyroku. W końcowym fragmencie uzasadnienia zarzucił jedynie, że Sąd I instancji przyjął naruszenie interesów gospodarczych spółdzielni macierzystej bez odpowiedniej analizy ekonomicznej wspartej wiadomościami specjalnymi. Takie sformułowanie przy braku innych wyjaśnień prowadzi do wniosku, że Sąd Apelacyjny uchylił wyrok z uwagi na konieczność uzupełnienia podstawy faktycznej przyjętej w sprawie przez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Pozostałe ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji nie zostały zakwestionowane.

Potrzeba uzupełnienia podstawy faktycznej orzeczenia nie oznacza nierozpoznania istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c., ani nie uzasadnia przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że obie przesłanki z art. 386 § 4 k.p.c. muszą być rozumiane wąsko, gdyż taki jest powszechnie wskazany cel przepisu. Powyższy wniosek wynika również z właściwości postępowania apelacyjnego, które

obejmuje merytoryczne rozpoznanie sprawy. Sąd odwoławczy, kontynuując postępowanie przed sądem pierwszej instancji, rozpoznaje sprawę na nowo w sposób w zasadzie nieograniczony (por. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC 2008/6/55).

Uznając naruszenie art. 386 § 4 k.p.c., Sąd Najwyższy na podstawie art. 398 § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok, a orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawił, zgodnie z 108 § 2 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sądowi Apelacyjnemu.